

Áfra János

VADÁSZOK

I.

Gazdag falu a Dabast Ladánybenével
és Örkényt Kunpeszérrel összekötő utak
metszetében. A házak közművesítve,
modern intézmények: emeletes iskola,
emeletes egészségház, művelődési
központ, polgármesteri hivatal. Nő
vezeti a várost, az iskolát, az óvodát.
Olcsó mart aszfalttal akarják beburkolni
az utcákat, de egyelőre inkább fagyott,
homokos talajon taposnak a téli
vonulók. Itt masírozott először
a Magyar Gárda, és a lakók közül
valaki most is épp kimondja: csend-
őrökre volna szükség, vadászokra,
akik nem bánnak kesztyűs kézzel
a tolvajokkal. De a száz éve épült,
lerobbant laktanya már nem hagy
sok reményt. A házakon hirdetőtábla,
akik nem csinálják, belekeseredtek
a lopkodásba, és egyébként is le-
nyűgözően magas a bűnözési ráta.
Prostituáltak, dílerek, közlekedési

szabálysértők róják a csapásokat.
Néhány rúgás, bent töltött éjszaka
végleg senkit el nem tántorít,
a kiszabott büntetés hamar elévül,
és kezdődik újra előlről.

II.

Árkokkal zárják ki focipályáról
az illegális krosszozókat, melegért
fűrészelő férfiakat az erdőből.
A terjedő védelmi vonalak falva ez,
és műutaktól távoli határában,
a fenyves szélére tövises akác-
nyesedéket halmoztak a lakók.
Itt már csak a Fenyves sor világol,
egy párháznyi homokos utca,
a fényt négy oszlop tartja rajta,
de az új épület gerendáiról,
a cserepeken áttörve most
valami más is szokatlanul lobog.
Bármelyik romhalmazra
dobhattuk volna a molotovot,
de ez volt a legfeltűnőbb.
Vadonatúj, takaros kis otthon
bevakolva, szépen sárgára
festve. A nehezen törhető
ablakok végre bezúzva,
a látványt kerítés nem zavarja.
Túl a derékig érő vaddohányon,
már a kocsi melegében várom,
hogy végre indulhassak veled.

III.

Kerek akácerdőbe torkoll az utca,
arra nyílt a ház ajtaja,
ott menekült ki a fiúval apja,

de már csak fekszik,
kicsi fejéből egy darab leszakadva
hátral, ezen a ponton tört ki
a fém. Húsában tizenhét sörét.
A férfi nehéz tüdővel borul rá,
dereka három helyen
behasadva, hideg a bőre,
mint egy társban felejtett golyó.
Még kapkod a levegőért,
de már nem áll össze szó.
Fekete hajú, fekete szemű
lány remeg az akácfa ágán,
megbújik összekuporodva,
négy lyuk vékony derekában,
s majdnem leszakadt az egyik ujja.
A sárga ház mellett nő áll,
egy égő erdő sértetlen fája,
összehajló karjai közt gyermek,
kis gyomrát éhség marja.

IV.

Rendőrök, tűzoltók, mentők
érkeznek-indulnak. A nyomozó
hóban hagyott lábnyomokra vizel,
idegenkezűséget nem fedez fel.

V.

Erős szél fúj, dermeszt a hideg,
az összkép fekete-fehér és rideg,
mindenki hazafelé siet.

VI.

Másnap reggel aztán elő-
kerül néhány töltényhüvely,
újabb szemlét rendelnek el,

lezárják a helyszínt. Rend-
őrök cirkálnak faluszerte,
egy hónapig nem törnek be
senkihez, gyalog sétálnak
a jogszi nélküli krosszosok,
a fák nem ritkulnak tovább,
bejáratott kuncsaftokra
szorítkoznak a kurvák,
a lopás visszahúzódik
a családokba. Ám aztán
újra felgyorsul az élet.

VII.

A menetrend marad,
elégítélért támadnak
egyre szegényebb házakat.
Aztán szakértők elemzik,
hány elúszó szavazat
mikrofonba morzsolni
az r betűs szavakat.
Fel kell mutatni inkább
a gyilkosokat. Fekete szemű férfiak
kényszerből vallanak,
majd helyükre hamar más kerül,
csak a szégyent vizik
magukkal odabentről,
és két kézzel osztják tovább.

VIII.

Az égre nyíló ház kiegészített
szájába hetedízíglén belesnek
majd a gyermekek.